VARGYAS ISTVÁN MUNKÁSSÁGA

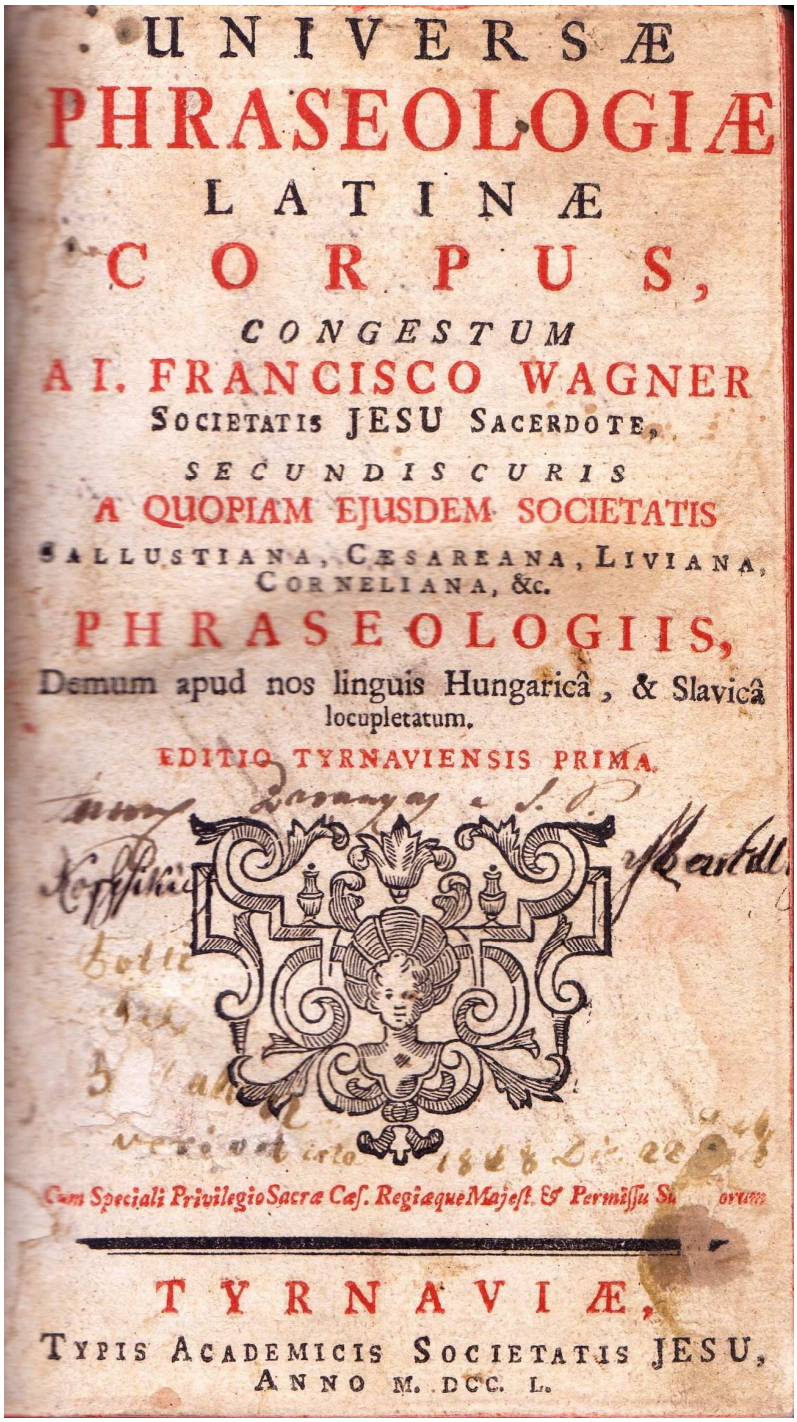

UNIVERSÆ
PHRASEOLOGIÆ
LATINÆ
CORPUS,
CONGESTUM
A I. FRANCISCO WAGNER
SOCIETATIS JESU SACERDOTE,
SECUNDIS CURIS
A QUOPIAM EJUSDEM SOCIETATIS
SALLUSTIANA, CÆSAREANA, LIVIANA, CORNELIANA, &c.
PHRASEOLOGIIS,
Demum apud nos linguis Hungaricâ, & Slavicâ locupletatum.
EDITIO TYRNAVIENSIS PRIMA.

Cum Speciali Privilegio Sacræ Cæs. Regiæque Majest. & Permissu Su[illegible]orum

TYRNAVIÆ,
TYPIS ACADEMICIS SOCIETATIS JESU,
ANNO M. DCC. L.

Vargyas István Kapuváron született 1717-ben. A gimnáziumot Sopronban végezte, majd tanulmányait a jezsuitáknál folytatta. 1735-ben a Jézus Társaság tagjai közé lépett. Több évig a latin és a magyar nyelv tanításával foglalkozott. 1750-ben, Wagner Ferenc művének átdolgozásaként, Nagyszombatban jelent meg latin-magyar szótára, a „nagy Phraseologia”. Ezt a latin szótárt ő látta el magyar kifejezésekkel és közmondásokkal. Munkája valóságos kincsesbánya az igazi magyarságnak. Mint hitszónok működött Székesfehérváron. Itt, a himlőjárvány idején, amikor a betegeket látogatta, maga is megkapta a kórt. 1751-ben, életének 34. évében hunyt el. Legfontosabb művét 1775-ben, majd Verseghy Ferenc által megújítva és kibővítve, 1822-ben újra kinyomtatták.